

Han kom heim frá træning en tirsdag, og erklærede, at han næste gang skulle af sted i ekstra god tid. »For på torsdag får vi kampkort«. Det var, oplyste han på given foranledning adgangstegn til de spillere der søndag fjorten dage skulle møde det jævndalrende hold fra Fremad Amager. En rigtig kamp og meget vigtig.

Måske lyttede vi lidt adspredt til denne sportsorientering ved middagsbordet. Til gengæld blev vi særdeles nærværende, da en meget slukøret lille fyr kom hjem næste torsdag. Var der noget, han var ked af? Næh. Var han kommet med den forkerte bus, faldet på banen eller glemt fodboldtøjet? Nej, sagde han med en røst, der var alt for fast til at være ægte. Han og sidekammeraten var bare de eneste på holdet, der ikke havde fået kampkort. For de var 28 på holdet, og der skulle kun bruges 22 til kampene og 4 reserver.

Kære Kim, i det øjeblik hadede jeg dig. Din ungdom, din fagidioti og din mangel på fantasi. Jeg forstod dig ikke.

Brot úr eini grein í Politiken í 1978

Gerið stevnu

— Okkara tilmæli er, at tit taka av allar FM-kappingar í deildunum niðan fyri unglingadeildina, og í staðin fyri gera vikuskiftis-stevnur. Stevnurnar skulu umframt vanligar kappingar millum feløgini eisini hava aðrar kappingar, eisini við blandaðum liðum. Og á summum stevnum skulu foreldrin verja við. Og so skulu luttakararnir sjálvandi buð saman undir stevnuni.

DBU-instruktørarnir verða ofta spurdir, um fótballsspælarar nakrantíð koma burtúr hesum, teir leggja upp til. Tað eru teir ikki í iva um.

— Sjálvandi! Liðbólts-spæl er jú ein eind av teknikki, taktikki og fysikki, og allar iðkanir hjá okkum umfata allar hesar tættir. Munurin er bert, at vit leggja dent á, at luttakararnir kenna seg væl og eru við til at taka avgerðirnar. Og tað skuldi verið lógið, um verri fótballslíð koma burtúr hesum, siga teir og leggja afturat:

Meira fjóltáttad ítróttarfólk

— Kanningar benda á, at vit fáa fótballsspælarar,

sum ikki so tíðliga skara framúr, men sum halda seg munandi longri og sum hava munandi størri menniskjansligar eiginleikar. Eisini fáa vit ítróttarfólk, sum eru nógv meira fjóltáttad: tað fær eyga fyri bóltspæli sum heild og kann tí uttan stórvegis trupulleikar spæla flogból, handból o.s.fr.

Max Rasmussen og Knud Aage halda, at hetta átti at verið sum skorið til føroysk víðurskipti, har feløgini eru so smá og kortini umfata fleiri ítróttargreinir.

Knud Aage skundar sær at siga, at Max var venjari hjá lkast í 1978, tá liðið flutti upp í 1. deild.

— Og øll venjingin hjá honum har var eftir teimum hugsjónum, sum vit ganga eftir í venjarskeiðunum, hóast eingin tá trúði, at tað fór at bera til at venja eitt 1. deildarlið soleiðis — t.d. heilt uttan konditionsvenjing burturav.

Felagskensla

Max Rasmussen og Knud Aage Nielsen hava givið sær far um, at felagskenslan hjá føroyskum ítróttarfólki er sera stór. Tað skal nógv til, aðrenn ein spæl-

ari skiftir frá sínum barnafelag og til eitt annað.

— Hetta er gott tekin, og tí halda vit at tað er ein sera óheppin tendensur, um so er, at spælarar nú fara at verða meiri og minni keyptir frá einum felag til annað.

Men felagskenslan røkkur í mongum førum ikki longur enn tí hetta at vilja vera við til venjingarnar og á liðnum og at eggja 1. liði felagsins um vikuskifti.

Gjalda og krevja

— Vit siggja, at mong av felagshólunum eru meira og minni misrøkt, tí byrðarnar liggja á nøkrum fáum herðum og helst teimum somu ár um ár til tær leggjast fyri og aðrar koma í staðin.

Føroysku ítróttarfeløgini eiga at ansa eftir ikki at koma í hetta, at tað er bara at gjalda limagjaldið, so ber til at krevja allar sømdir sum eina sjálvfylgu.

— Dentur eigur at verða lagdur á, at so nógvir limir sum møguligt eru um at gera felagsarbeiði.

Føroyar hava allar møguleikar fyri at gera eitt gott og fjóltáttad fríðarliv, halda teir. Oftast

liggja skuli, ítróttar- og ella fimleikarhøll, svimjihøll nær saman.

Tørvur

— Vit siggja, at graslíkisvøllirnir verða nýttir sum spælipláss. Og tað er gott og eitur eisini at halda fram uttan hetta spæl verður skipað av vaksnum. Men hetta at børnini eru á vøllinum í so stórum tali kann eisini takast sum eitt tekin um ein tørv, sum røkkur nógv longur enn til tey, sum eru á vøllinum.

— Spurningurin er, um allir møguleikarnir, sum føroyingar hava, ikki áttu at verðið nýttir betur, soleiðis at ítróttarvirksemið í minni mun varð uppfata sum fótballur, handbólur, badminton, men heldur soleiðis at hesi øki (vøllir og hallir) vórðu uppfatad sum fríðardepilur, sum høvdu tilboð, har luttakararnir komu sjálvboðir.

Jens Erik Magnussen, FSF:

Vit hava lagt eitt høgt støði frá byrjan

Jens Erik Magnussen, formaður í útbúgvingsardeild FSF's, er ein av høvuðsmónnunum aftan fyri skeiðini, sum Max Rasmussen og Knud Aage Nielsen halda í Føroyum.

Jens Erik sigur, at longu tíðliga í 80-árunum — tá sat hann í starvsnevndini — var tað greitt, at føroysku fótballsfeløgnum vantaði venjarar, og at tørvurin ikki fór at verða minni, sum frá leið.

— Vit fóru tiskil undir at kanna venjarautbúgvingsarnar í londunum rúndan um okkum, sigur Jens Erik. Vit valdu at taka dansku sonevndu »grønu útbúgvingsina« hjá Dansk Boldspil Union.

— Henda útbúgvingsin var borin av spennandi nýhugsanum, greiðir Jens Erik frá.

Hon var ikki komin av tekniborðinum hjá DBU, men vit valdu at biðja eitt hálvt ár, heldur enn at taka eina av hinum útbúgvingsnum, sum vit høvdu kunnað okkum um.

Jens Erik sigur, at í fyrstani vórðu flestu skeiðini hildin í Havn fyri at fáa flest møgu-

ligar luttakarar. Men tað beint øvugt hendi: tað komu bert fáir luttakarar frá útjára-økjunum.

— Síðani hava vit hildið skeiðini í feløgnum kring landið.

FSF hevur satsað høgt frá byrjan. Teir hava fingið Max Rasmussen og Knud Aage Nielsen at koma hendan vegin — og teir eru mest eftirspurdu instruktørar í DBU.

— Tá eitt minsta tal av føroyskum venjarum eru útbúrnir og hava fingið venjararoyndir, so er ætlanin eisini at útbúgva føroyskar instruktørar — ið hvussu er til grundskeiðini. Hugsa vit fleiri ár fram í tíðina, so skal hvørt felag ella kanska øki verða ført fyri at fremja grundskeiðini, sigur Jens Erik.

— Tað, sum er avgerandi beint nú, er at halda tær. T.v.s., at grundskeiðini halda fram, so øll øki í landinum fáa høvi til at luttaka; og at skipa fyri serskeiðum (sonevndu impuls-skeiðunum) fyri tey, sum hava tikið grundskeiðið, endar formaðurin í útbúgvingsardeild FSF's.

DBU-instruktørar:

Haldið tykkum til útbúrnar, før. venjarar

Max Rasmussen og Knud Aage Nielsen, sum standa fyri teimum fótballsvenjaraskeiðum, sum verða hildin í Føroyum, eru ikki í iva um, hvat fyri venjarar, føroysk fótballslið eiga at taka.

— Haldið tykkum til føroyskar útbúrnar venjarar. Teir eru minst líka væl fyri sum venjarar í trongari merking sum utlendingar. Og so hava teir tann avgerandi fyrimunin, at teir eru ein partur av umhvervinum og kenna tað. Teir vísa á, at føroysk feløg hava síni egna virði, sum eru fremmand fyri einum utlendingi, ið kemur hendan vegin. Hann kann tí ikki fáa tað besta burtúr leikaratilfarinum, uttan so at hann hevur serliga lætt við at fella til, halda teir.

— Og kortini er tað ikki betri enn næstbest. Tí fyrr ella seinni fer hann avstað aftur, og so standa feløgini í sama stað ella næstan. Og so tann peningaliga síðan: teir vilja hava lyndi til at trýsta venjaralønirnar óneyðuga høgt upp.

Tað kann ikki vera uppgávan hjá einum ítróttarfelag beinleiðis ella óbeinleiðis at fortelja áhugaðum, at tey tað sama kunnu pakka saman, siga Knud Aage og Max

